

C212 – CUL23

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2005-2006

20 april 2006

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR CULTUUR, JEUGD, SPORT EN MEDIA

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de aanpassing van de VRT-website conform de standaarden ontwikkeld door het World Wide Web Consortium (W3C)	1
Vraag om uitleg van de heer Jurgen Verstrepen tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de schorsing van bepaalde radiofrequenties van de openbare omroep VRT door de Raad van State	
Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de gevolgen van de schorsing door de Raad van State van radiofrequenties voor de frequenties van de VRT-radio	3

Voorzitter: de heer Dany Vandebossche

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de aanpassing van de VRT-website conform de standaarden ontwikkeld door het World Wide Web Consortium (W3C)

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het World Wide Web Consortium, afgekort W3C, is de organisatie die de webstandaarden ontwerpt met als doel iedereen te laten profiteren van het universum van netwerktoegankelijke informatie ongeacht software, moedertaal, cultuur en fysieke of mentale gesteldheid. Hiervoor werden richtlijnen en technische specificaties ontwikkeld, zodat personen met een visuele handicap bijvoorbeeld de splinternieuwe podcastingfaciliteit kunnen benutten om digitale informatie auditief te verwerven van radiosites.

Mijnheer de minister, het probleem doet zich voor bij zowat alle digitale toepassingen. Samen met mevrouw Stevens heb ik daar ook al op gewezen in verband met de settopbox. We moeten er namelijk goed op letten dat alle gebruikers, ook de zwaksten in de samenleving, maximaal gebruik kunnen maken van de nieuwe mogelijkheden.

Zowel gebruikers van Microsoft Windows als van GNU/Linux hebben echter problemen gesignaleerd. Zeker voor mensen die een tekstgebaseerde webbrowser gebruiken, is de internetaanpak van de VRT blijkbaar een voorbeeld van nieuwe uitsluiting. Het intensieve gebruik van Flash en Javascript maken het bijvoorbeeld op de site van Radio 1 onmogelijk om de podcastingfaciliteit te benutten. Dat geldt trouwens ook voor de tekstbrowsers voor valide gebruikers onder GNU/Linux.

De huidige internetcommunicatie van de VRT laat dus bepaalde nieuwe mogelijkheden niet toe. De webstandaarden worden blijkbaar niet in acht genomen waardoor de toegankelijkheid in het gedrang komt. Vorig jaar heeft zich een gelijkaardig probleem

voorgedaan van ontoegankelijkheid van Radio 1 op de 100-op-1-votingpagina. Dat is toen aangeklaagd door een aantal doelgroepen, waarna tijdelijk een alternatieve link werd geplaatst, zodat de pagina toch voor iedereen toegankelijk was. Toch is er nu weer een probleem.

Mijnheer de minister, in hoeverre kan de openbare omroep verplicht worden om haar internetcommunicatie conform de webstandaarden te voeren, zodat er geen discriminatie bestaat van de zwaksten in de samenleving? Waarom gebruikt de VRT niet de correcte code om de technische specificaties van het World Wide Web Consortium toe te passen? Wat impliceert een aanpassing van de VRT-websites qua werk en kosten? Blijkbaar is een website die de standaarden en richtlijnen van het W3C volgt, niet significant duurder dan een website die deze normen niet volgt. In hoeverre laten de huidige werkmiddelen toe dat de VRT up-to-date blijft inzake de internettechnologie en blijft werken conform de W3C-richtlijnen? Zijn daar problemen mee, en zo ja, de welke?

Het is belangrijk dat in de digitale toekomst iedereen maximaal kan participeren, zonder extra kosten.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Decaluwe, uw zorg voor de toegankelijkheid van de media voor alle mensen in een inclusief beleid is me bekend. U deelt die zorg trouwens met anderen, waaronder mevrouw Stevens. Ik zal u eerst het antwoord geven dat de VRT me bezorgde, en daarna zal ik er mijn persoonlijke bedenkingen aan toevoegen.

De VRT antwoordt het volgende: 'De VRT stelt zijn websites maximaal ter beschikking van iedere media-gebruiker. Dat doet hij door gebruik te maken van de beschikbare webstandaarden bij de realisatie van zijn websites. De Vlaamse Gemeenschap reikt hiertoe het BlindSurferlabel aan. Waar mogelijk trachten de VRT-websites de W3C-standaarden toe te passen.

De VRT-websites vrt.be, vrtnieuws.net en canvas.be werden al gerealiseerd conform bovenstaande webstandaarden. Vrt.be kreeg van de organisatie Blind-Surfer het BlindSurferlabel.

Op korte termijn is het voor de VRT onmogelijk om al zijn bestaande websites conform de beschikbare webstandaarden aan te passen. Dit vereist een volledige herziening en publicatie van de volledige website. Elke hernieuwing wordt maximaal conform de webstandaarden gerealiseerd. Het is evenwel onmogelijk om telkens er een nieuwe standaard beschikbaar is, alle VRT-websites op korte termijn hieraan aan te passen.

Het aanbieden van de podcastingfunctionaliteit via de VRT-websites bevindt zich momenteel in een proefproject. Deze functionaliteit wordt beschikbaar gesteld via digitaleradio.be en via de websites van de radionetten. Deze websites zijn nog niet conform de webstandaarden. De toegankelijkheid van podcasting is niet in de standaarden van het W3C ondergebracht. Indien men de toegankelijkheid van een audiofragment wil garanderen, moet deze audio vergezeld zijn van een volledige transcriptie. Het beschikbaar stellen van deze transcriptie gebeurt niet automatisch en vergt de nodige werkingsmiddelen.' Tot daar het antwoord van de VRT.

Mijnheer Decaluwe, ik deel uw zorg. Na het ontvangen van het antwoord van de VRT heb ik inlichtingen gevraagd over de bewering dat het niet steeds op korte termijn kan. Ze zeggen dat al drie websites conform zijn aan de standaarden. Voor de andere wordt dat gedaan als tot een volledige hernieuwing wordt overgegaan. Daarom heb ik gevraagd of er een beeld kan worden gegeven van de kosten daarvan. De prijs van de aanpassing van een VRT-website wordt geraamd op minimaal zes maanden van een softwareontwikkelaar. Daarom wordt het pas bij een volledige hernieuwing gedaan.

U hebt echter gelijk. Net als voor andere toegankelijkheidscriteria wil ik hier in de nieuwe beheersovereenkomst zeker werk van maken door er bepalingen over op te nemen, opdat er een zo groot mogelijke toegankelijkheid zou zijn voor alle gebruikers tot alle producten van de VRT. Het gaat dus zowel om radio en tv als om internet en eventueel andere producten. Immers, ook de VRT moet op zijn terrein vorm geven aan het inclusief beleid van de overheid. Dat impliceert maximale toegankelijkheid voor alle mogelijke eindgebruikers.

Ik heb echter ook begrip voor wat de VRT nu zegt over de huidige stand van zaken. Drie websites zijn nu al volledig conform, en de rest wordt stelselmatig

gedaan. Gezien de inspanningen die dat vergt, kan niet worden volstaan met een paar mindere aanpassingen tussendoor. Het is van een andere orde van grootte.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik heb er begrip voor dat het niet met hocus-pocus kan. Het voornaamste element van uw antwoord is dan ook dat u er in de nieuwe beheersovereenkomst de nodige aandacht aan wilt besteden. We moeten ervoor zorgen dat we op zo kort mogelijke termijn met een zo efficiënt mogelijke besteding van de middelen toch maximaal alle doelgroepen in de samenleving bereiken. Dat is een basisopdracht van de openbare omroep.

Ik ben geen technicus, maar vorige keer werd een aantal problemen opgelost door bepaalde links te leggen. Misschien kan er nog eens gevraagd worden om dat waar mogelijk te doen, zodat voor deze doelgroep een maximaal resultaat kan worden bereikt met de minste kosten.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer de voorzitter, ik zou graag de aandacht vestigen op een element uit het antwoord van de VRT. De VRT stelt blijkbaar dat er zes maanden nodig zijn voor de aanpassing van een website. Daar zet ik een vraagteken bij. We moeten eens kijken naar wat er in het buitenland gebeurt.

De media-content-managementsystemen die de VRT gebruikt, ontwikkelen ze meestal zelf. Ik vraag me af waarom ze de dingen altijd opnieuw moeten uitvinden. Ik geef graag een tip voor de multimediatvormen van de VRT in de toekomst. Op dit ogenblik bestaat er een mooi voorbeeld in Nederland. Daar draait het multimediatplatform van MTV Group en al hun producten op een gratis freeware multimediatplatform. Er zijn dus wel andere antwoorden dan die van de VRT.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Ik neem daar akte van. Ik zal dat meedelen aan de VRT. Ook het voorstel van de heer Decaluwe om via bepaalde links sneller te werken, zal ik voorleggen.

Dat is een technische zaak. Ik kan daar absoluut geen antwoord op geven. Ik heb trouwens de criteria bekeken van zowel W3C als van BlindSurfer. Het spijt me, maar daar ben ik niet beslagen in.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jurgen Verstrepen tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de schorsing van bepaalde radiofrequenties van de openbare omroep VRT door de Raad van State

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de gevolgen van de schorsing door de Raad van State van radiofrequenties voor de frequenties van de VRT-radio

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, het komt allemaal goed in deze zaak. U zult het misschien vreemd vinden dat ik dat zeg. Het was wel de reactie van een aantal commerciële radio's naar aanleiding van het arrest met betrekking tot de schorsing van de VRT-radiofrequenties. Een aantal van die commerciële jongens hebben tegen mij gezegd dat nu de VRT-frequenties geschorst zijn, zij ook wel safe zitten. Er zal nu niets gebeuren, voegden ze eraan toe. Vandaar ook mijn cynische openingszin: alles is opnieuw in evenwicht.

We zitten nu wel in een onvoorstelbare soap met als titel 'Absurdistan medialandschap'. Ik blijf het herhalen, u hebt dit dossier geërfd. Ik vraag me wel af hoe het komt dat de afgelopen twee jaar al die zaken plots naar boven komen. Daarvoor stond alles op een klein vuurtje. Dat zal wel te maken hebben met de rechtsgang. Geef toe dat het boeiend is te zien dat alles nu naar boven komt. Ik ben benieuwd wat we nog mogen verwachten. Wat dit betreft, zijn het hoogdagen.

Er was een gedeeltelijke schorsing door het arrest van de Raad van State van 21 december. Daarop volgde de vernietiging door de raad van de erkenning van de lokale omroepen op 7 februari. Er was ook nog het besluit van 18 juli in verband met de onwettigheid.

Ik heb het hier in het kort even overlopen. We kennen allemaal de problematiek.

Net als de paaseieren kwam dit arrest uit de lucht vallen. Op 7 februari 2006 schorste de Raad van State zestien frequenties. Voor een aantal mensen was dat een verrassing. Het gaat niet enkel om de geschorste frequenties van de commerciële zenders, maar over de belangrijkste frequenties van de openbare omroep, waarvan de Vlaamse belastingbetaler toch aandeelhouder is.

In de motivering van de Raad van State staat dat in heel wat gevallen de zender verplaatst werd, of de richteigenschappen werden gewijzigd, of de hoogte werd gewijzigd, of het vermogen van de zender werd gewijzigd, zonder dat er enige coördinatie aan te pas kwam.

Het is natuurlijk een technisch dossier. Ik weet hoe die zendtechnieken in elkaar zitten. Ik moest terugdenken aan mijn jonge jaren toen ik bij een piraatzender werkte. We kropen toen in zendmasten. We hebben het nu echter over de openbare omroep. De zender van Waver-Overijse zat op frequentie 89.5. In 1994 werd die verplaatst naar Sint-Pieters-Leeuw. Ik verwijs ook nog naar de hoogte van de antenne. Het gaat niet om een extra 2 meter: de hoogte ging van 100 naar 246 meter. Vroeger wisten wij ook dat met elke bijkomende meter winst wordt geboekt. Daarvoor moet het vermogen zelfs niet worden verhoogd. Elk radiostation droomt ervan om ongestraft de hoogte van de mast te verdubbelen of om die op een hoog flatgebouw te installeren.

De hoogte van de zender van Waver-Overijse werd 246 meter – tot daaraan toe. Dat geeft een waanzinnige winst qua zendgebied. Als daar bovenop nog het vermogen wordt verhoogd met 10 kilowatt zonder dat te melden, dan werkt de omroep niet anders dan de eerste de beste piraatzender die wel moest stoppen met de uitzendingen of wiens vergunning werd ingetrokken omdat hij niet conform de reglementering werkte.

En zo gaat dat maar door! Van 630 watt gaat de omroep over 1 kilowatt, het aantal meters wordt verdubbeld enzovoort. Ik heb in deze commissie de aanpak van de RTBf betreffende de zendpatronen, richtantennes, zendmasten, en dergelijke meer aan de kaak gesteld. We merken nu dat de VRT hetzelfde doet. Dat alles gebeurt dan nog zonder coördinatie. Er worden wijzigingen doorgevoerd in het frequentie-

plan, het uitgestraald vermogen, de antennehoogtes, de zenderlocaties, enzovoort. Op basis van dergelijke overtredingen moest een ander radiostation in het verleden stoppen. Ik vraag me dan ook af hoe dat in godsnaam mogelijk is.

Mijnheer de minister, was u op de hoogte dat deze procedure liep bij de Raad van State? Was u ervan op de hoogte dat de VRT dit allemaal heeft gedaan? Zo ja, hebt u dan afgewacht om daarna te bekijken wat u zou doen? Hoe komt het dat er voor de aangehaalde wijzigingen geen coördinatieaanvraag werd ingediend? Nadien is dat trouwens ook niet gebeurd voor de regularisatie van het nieuwe frequentieplan. Het is een beetje vreemd dat dit niet werd gemeld. Is dat geen zware fout? Wij zijn de grootste aandeelhouder van de omroep. We moeten dan toch het voorbeeld stellen. Als blijkt dat de VRT alle regels aan zijn laars mag lappen, dan vraag ik me af waarom al de rest die regels wel moet volgen. Op die manier ontstaat er een situatie die volledig ontspoord.

Wat is de draagwijdte van dit arrest van de Raad van State in verband met de rechtszekerheid van de geschorste frequenties? Ik vermoed dat ik het antwoord op die vraag al ken. Het zal hetzelfde antwoord zijn als het antwoord dat we kregen in verband met de commerciële zenders. Welke maatregelen zult u nemen of hebt u al genomen om deze situatie recht te zetten?

In het begin werd een en ander weggelachen in deze commissie, maar uit de praktijk blijkt dat er opnieuw een coördinatie van de frequenties nodig is, ook van die van de VRT. Ik denk dat het niet anders kan. De karakteristieken van de VRT-frequenties zijn immers veranderd. Ze zijn veranderd van techniek, van locatie en van vermogen.

Het komt er eigenlijk op neer dat heel wat frequenties voor de eerste keer moeten worden gecoördineerd. Het gaat dit keer over commerciële en openbare frequenties. We gaan dan in de richting van een gedeeltelijke zero-basedherschikking van het frequentieplan. De VRT-frequenties moeten ook worden opgenomen in de coördinatie van de commerciële frequenties. We hebben dat altijd willen vermijden, maar ik denk dat we nu niet anders kunnen.

Op dit ogenblik kunnen we niet beslissen alleen de frequenties van de VRT te coördineren en de commerciële te laten sudderen. Mijn conclusie is dat we niet anders kunnen dan de VRT-frequenties opne-

men in een volledig nieuw coördinatieplan. Er moet daarbij overleg worden gepleegd met Wallonië.

We moeten komen tot een herschikking van alle frequenties. De Raad van State is daar duidelijk over. Bent u van plan om een gedeeltelijke zero-basedherschikking van de frequenties door te voeren die ook van toepassing is op de openbare omroep?

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer de minister, ik ga niet herhalen wat de heer Verstrepen allemaal heeft gezegd. Ik deel immers zijn technische analyse. Ik heb die zelf al een aantal keer aan bod laten komen in dit parlement.

We komen geleidelijk aan in een onhoudbare situatie terecht. We hebben al de tumultueuze commissievergadering van 20 maart gehad naar aanleiding van uitspraken van de Raad van State.

Ondertussen is er een nieuw arrest in verband met de schorsing van 16 VRT-frequenties. Alle frequenties die de VRT in Sint-Pieters-Leeuw gebruikt, zijn geschorst, maar ook frequenties in Egem, Diest, Genk, Schoten, Veltem, Sint-Niklaas en Leuven zijn geschorst.

Ik heb het arrest van de Raad van State twee keer grondig gelezen. Wat daarin staat, tart alle verbeelding. De reden voor het arrest kennen we allemaal.

In het arrest heb ik gelezen dat men al naargelang de frequenties zonder enig overleg de hoogtes van de antennes op een spectaculaire manier heeft aangepast. Zonder coördinatie is de hoogte van de antenne in Sint-Pieters-Leeuw van 100 meter op 246 meter gebracht. Sommige masten zijn verhoogd van 130 tot 139 meter. Met de mast in Sint-Pieters-Leeuw zijn er bovendien problemen in verband met de bouwvergunning en de milieuvergunning.

Ik ben eens op de website van het Vlaams Commissariaat voor de Media gaan kijken. Ik heb vastgesteld dat de voorbije periode verschillende lokale radio's serieuze boetes hebben gekregen voor het verhogen van hun zendmast met enkele meters. Die boetes bedragen verschillende tienduizenden Belgische franken. Dat is niet min voor een kleine lokale radio.

Ik stel dus vast dat er een vorm van discriminatie is. Ik vraag niet dat de VRT uit de ether wordt gehaald.

Ik vraag ook niet dat er boetes worden gegeven, maar ik vind wel dat de discriminatie van de lokale radio's moet stoppen. Ik weet wel dat het niet uw bevoegdheid is, maar die van het Vlaams Commissariaat voor de Media, maar in dit land wordt er blijkbaar aan rechtspraak gedaan met twee maten en gewichten. Dat is gewoon een nuchtere vaststelling na het lezen van verschillende arresten. De VRT kan ongestraft een zendmast verhogen van 100 meter tot 246 meter, terwijl lokale radio's die een zendmast met 10 meter verhogen, daarvoor worden gestraft. Ik zal de lokale radio's die daarvoor een boete kregen, niet opsommen. U vindt alle informatie op de website van het commissariaat. Er worden boetes gegeven van 1.250 euro en meer.

In artikel 2 van het KB van 10 januari 1992 over de frequentiemodulatie in de band van 87,5 MHz tot 108 MHz staat nochtans dat een gemeenschap die een nieuw frequentieplan wil opstellen of een wijziging wil aanbrengen in de plannen, een coördinatieaanvraag moet indienen bij de Regie, thans het Instituut, dat al naargelang het geval overgaat tot coördinatie met andere gemeenschappen, met de Regie der Luchtwegen en met de buitenlandse administraties. Onder de wijziging van het frequentieplan vallen nieuwe frequentietoewijzingen, verhogingen van uitgestraalde vermogens, verhogingen van de equivalente antennehoogte van een bestaande toewijzing en de verplaatsing van een bestaand radio-omroepstation. Veel lokale radio's proberen er het maximum uit te halen met verplaatsingen van een paar honderd meter. In het ene geval wordt dat toegestaan, en in het andere niet. Daar zijn waarschijnlijk begrijpelijke redenen voor, zoals het gevaar op storingen, maar er is toch een probleem.

Mijnheer de minister, hoe verklaart u dat de VRT de hoogte van zijn antennes en de plaats van zijn zenders wijzigt zonder aangifte te doen bij het BIPT en het KB van 1992 niet naleeft? Welke gevolgen heeft dit arrest? In welke oplossing te gronde voorziet u, nu meerdere radiofrequenties vernietigd of geschorst worden? Die 146 frequenties van commerciële en lokale radio's zijn geschorst, maar waarschijnlijk zullen ze binnen een jaar gewoon vernietigd worden, met alle gevolgen van dien. De Raad van State heeft bovendien geoordeeld dat het hele frequentieplan onwettig is. Natuurlijk kunnen ze rustig verder doen, zolang er geen klacht is, maar uit contacten, ook in het Franstalige landsgedeelte, blijkt dat de klachten binnenkort wel zullen binnenkomen. Wat kan daaraan gedaan worden?

Bij het begin van deze regeerperiode dachten we dat we tot een oplossing zouden komen, maar door de arresten van de voorbije twee à drie maanden is een totaal nieuwe situatie ontstaan. De vraag is hoe we daaruit geraken.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, collega's, beide vraagstellers hebben gewezen op het samenvallen van een aantal uitspraken van de Raad van State. We kunnen ons afvragen hoe het komt dat die uitspraken coïncideren, maar het is wel zo en het maakt de situatie er niet eenvoudiger op.

Er is hier al herhaaldelijk geïnterpelleerd over de uitspraken en schorsingsarresten in verband met de frequentieproblematiek. Het gaat daarbij om frequenties van vrije radio's en om het frequentieplan, en om een vermeend gebrek aan coördinatie overeenkomstig het KB van 1992. Een ander arrest gaat over de inbreuk op het besluit, dat door de Raad van State als reglementair wordt beschouwd, waarin is bepaald dat er voorafgaand advies moet worden gevraagd aan de afdeling Wetgeving. Daarbij komt nu ook een schorsingsarrest met betrekking tot frequenties van de VRT.

De zaak wordt dus steeds complexer, vooral gezien de context dat er in België sinds jaren onophoudelijk discussie is tussen de gemeenschappen over de frequentieplannen. De Franse Gemeenschap aanvaardt het akkoord niet dat in het Overlegcomité werd gesloten op 29 november 2002. Met die complexiteit word ik geconfronteerd. Het zijn allemaal procedures die al langer aan de gang zijn, maar nu valt een reeks van uitspraken samen, wat de zaak nog meer bemoeilijkt.

Ik zal duidelijk op uw vragen antwoorden, maar ik wijs er ook op dat de procedure nog loopt en dat er beslist is ze voort te zetten, zodat ik de nodige terughoudendheid aan de dag moet leggen. De tegenpartijen in die procedure lezen immers ook mee en weten wat hier gezegd en verklaard wordt. Dat moet u vooraf weten. Ik heb nog meegemaakt bij de federale overheid dat er een grote terughoudendheid was, tot zelfs een weigering om uitleg te geven bij vragen en interpellaties over schorsingsarresten, als een procedure nog liep. Dat is hier ook het geval. Het is niet mijn bedoeling geen antwoord te geven, maar het moet duidelijk zijn dat wij, en de VRT, op bepaalde argumenten staan en dat we in de loop van de proce-

dure geen verklaringen willen afleggen die daarmee in tegenspraak zijn. We mogen onze eigen oppositie niet onderuit halen.

Op 18 juli 2003 vaardigde de Vlaamse Regering twee besluiten uit met betrekking tot radiofrequenties. Het eerste was het besluit houdende de bepaling van het aantal particuliere landelijke, regionale en lokale radio-omroepen dat kan worden erkend en houdende de opstelling van het frequentieplan en de vaststelling van de frequentiepakketten en de frequenties die ter beschikking worden gesteld van de particuliere landelijke, regionale en lokale radio-omroepen.

In het tweede besluit, van dezelfde datum, werden de nodige frequenties voor analoge radio ter beschikking van de Vlaamse Radio- en Televisieomroep gesteld. Dit laatste besluit was een actualisatie van het Koninklijk Besluit van 10 december 1987 waarmee de nodige frequenties ter beschikking van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen werden gesteld. In dit besluit werden de nodige frequenties ter beschikking gesteld van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen.

Op 23 september 2003 hebben zowel de Franse Gemeenschap als de RTBf bij de Raad van State een vordering tot schorsing ingeleid tegen dit besluit van de Vlaamse Regering van 18 juli 2003 waarbij de nodige frequenties voor analoge radio ter beschikking van de Vlaamse Radio- en Televisieomroep werden gesteld. De verzoekende partijen – de klagers – voerden aan dat er een schending was van artikel 2 van het KB van 10 januari 1992, nu de Vlaamse Gemeenschap bij het uitvoeren van dit besluit van 18 juli 2003 wijzigingen heeft aangebracht in de aan de VRT toegekende frequenties, zonder een aanvraag tot voorafgaande coördinatie in te dienen bij het BIPT.

In zijn arrest 154.635 van 7 februari 2006 heeft de Raad van State een aantal frequenties van de VRT uit het besluit van de Vlaamse Regering van 18 juli 2003 geschorst. Het gaat om 16 van de 36 frequenties die door het bestreden besluit aan de VRT werden toegekend. Een aantal van deze VRT-frequenties stonden al vermeld in het KB van 1987. Deze frequenties werden sinds 1987 continu gebruikt voor uitzending.

In 2003 was er dus een actualisatie. Een aantal van die frequenties stond al in het KB van 1987, dat uiteraard dateert van voor het KB van 1992 over de coördinatie.

De Raad van State verantwoordt de schorsing van 16 frequenties uit het besluit van de Vlaamse Regering van 18 juli 2003 door te stellen dat niet voldaan was aan het KB van 10 januari 1992 betreffende de klankradio-omroep in frequentiemodulatie in de band 87,5-108 megahertz. Opmerkelijk is dat de Raad van State in arresten van 1999 en 2004 twijfels heeft geformuleerd over de rechtsgeldigheid van dit KB en een auditeur heeft aangeduid om dit te onderzoeken. Dit ging telkens om dossiers waarbij de Vlaamse Gemeenschap verzoekende partij was voor schorsing van frequenties in de Franse Gemeenschap. Dergelijk onderzoek werd nog altijd niet uitgevoerd. Dezelfde kamer, die in 1999 al heeft gezegd dat er twijfel was over de rechtsgeldigheid van het KB van 1992, spreekt anno 2006 wel een schorsing uit op basis van hetzelfde KB. Bij de tussenarresten van 1999 en 2004, die dus niet van recente datum zijn, wordt een verslag gevraagd over de rechtsgeldigheid van het KB. Nu past dezelfde kamer dit KB zonder meer en onverkort toe!

Voor 21 frequenties die worden genoemd in het besluit van 18 juli 2003, heeft er volgens de raad geen coördinatieprocedure plaatsgevonden, terwijl de betrokken zenders in gebruik werden genomen of de eigenschappen ervan werden gewijzigd na de inwerkingtreding van het KB van 10 januari 1992. Er werd dus gezegd dat er moest worden gezorgd voor coördinatie omdat er wijzigingen of vernieuwingen werden doorgevoerd na het KB.

De Vlaamse Gemeenschap heeft in haar verweer voor de Raad van State onder meer geargumenteed dat het bestreden besluit om een aantal redenen geen inbreuk vormt op het KB van 10 januari 1992. In vergelijking met het eerdere frequentiebesluit van 10 december 1987, en rekening houdend met de frequenties waarvoor naderhand coördinatie heeft plaatsgevonden, gaat het niet om wijzigingen van dien aard dat daarvoor een nieuwe coördinatie vereist was. Bovendien hebben de minieme wijzigingen die uit het frequentieplan voortvloeien volgens de Vlaamse Gemeenschap geen nadelige gevolgen voor de verzoekende partijen, met name de Franse Gemeenschap en de RTBf. De beweerde storingen kunnen technisch perfect worden weerlegd.

Het KB van 10 januari 1992 betreffende de klankradio-omroep in frequentiemodulatie in de band 87,5-108 megahertz is er gekomen naar aanleiding van twee arresten van het Arbitragehof van 1990 en 1991, waarin wordt gesteld dat de gemeenschappen ook bevoegd zijn voor de technische aspecten van

radio-omroep en televisie, maar dat de federale overheid bevoegd blijft voor de algemene politie van de radiogolven. Tot 1992 was het de federale overheid die het frequentieplan voor de radio-omroep opstelde en die het coördineerde met de buurlanden.

Als basis voor de interne coördinatie fungeerden de internationale regels uit het Akkoord van Genève van 1984, aangevuld met het KB van 20 augustus 1981 betreffende de lokale klankradio-omroep. Dat laatste betreft enkel de particuliere lokale radio's. Volgens het Akkoord van Genève mag een hoogvermogenzendstation, van 1 kilowatt of meer, tot 15 kilometer afwijken van zijn normale positie. Een aantal verplaatsingen van zendstations van de VRT werden beslist voor 1992, met toepassing van het Akkoord van Genève en rekening houdend met de verplaatsingsmarge van 15 kilometer.

Het KB van 10 januari 1992 stelt in artikel 3, paragraaf 2, over de coördinatie: 'De technische bepalingen van het Akkoord van Genève 1984 zijn van toepassing op de uitzendingen van de Belgische radio-omroepstations.' De verplaatsingen van zendmasten na 1992 worden door de VRT op basis van dit artikel verantwoord.

Ik zal ook even citeren uit de 'Final acts of the Regional Administrative Conference for the Planning of VHF Sound Broadcasting – Geneva 1984'. In artikel 4.2.1 staat: 'Any administration proposing to modify the characteristics of an assignment in the Plan or to add a new assignment to the Plan shall obtain the agreement of any other administration whose services are likely to be affected.' Dat is dus de regel. Als er wordt gewijzigd, moet er een akkoord zijn met de andere administraties waarvan de zenderfrequenties kunnen worden gestoord.

In 4.2.4 staat: 'The agreement mentioned in section 4.2.1 is not required if: a) the proposed modification relates to a reduction in effective radiated power or to other changes which would not increase the level of interference to services of other countries.' In punt c van datzelfde artikel staat dat er ook geen akkoord vereist is als 'the proposed modification relates to a change in the site of the station and the distance between the actual site of the transmitter and the site indicated in the Plan is not greater than: - 15 km for transmitters having a total e.r.p. greater or equal than 1 kW; - 5 km for transmitters having an total e.r.p. less than 1 kW.'

In het KB van 1992 is die bepaling opgenomen. In 1992 is er dus gezegd dat er geen toestemming nodig

is van andere administraties, indien de bepalingen van Genève van 1984 van toepassing zijn.

De VRT baseert zich daarop. De VRT heeft in 1987 frequenties toegewezen gekregen. Later zijn die aangepast en gewijzigd in het nu aangevochten besluit. Volgens de VRT is er dus voldaan aan de bepalingen van 1992.

De VRT heeft als tussenkomen partij aangevoerd dat de bestreden frequenties werden toegekend bij KB van 10 december 1987. Dat besluit legt geen verdere specificaties op in verband met het zendvermogen en de antennehoogte, waardoor de technische specificaties uit het plan van Genève van toepassing zijn. De VRT voegt er nog aan toe dat deze technische specificaties vanzelfsprekend kunnen worden gewijzigd zonder coördinatie.

De Raad van State gaat inhoudelijk niet in op dit laatste argument en beperkt zich tot de vaststelling dat dit argument niet kan worden ingeroepen om het belang van de verzoekers te betwisten. Er kan natuurlijk worden geredeneerd dat er geen belang is, omdat er niet wordt gestoord, maar er is echter ook een inhoudelijk argument, namelijk dat de coördinatie niet hoefde omdat de frequenties al in 1987 werden toegewezen en Genève een aantal regels in dat verband heeft opgesteld.

In het arrest stelt de Raad van State vast dat de verplichte coördinatie niet is gebeurd voor 21 toegewezen frequenties. De Raad van State baseert zich onder andere op een studie van het BITP van 25 november 2003. Uit die studie blijkt echter dat een aantal afwijkingen van antennehoogtes ten aanzien van de originele hoogtes van 1984 niet abnormaal zijn. De Raad van State citeert uit dat rapport op pagina 19 van het arrest. De Raad van State gaat uiteindelijk over tot de schorsing van de toewijzing van 16 frequenties.

In het arrest wordt weinig onderscheid gemaakt tussen de rechten toegekend in het frequentieplan en de feitelijke ingebruikname, die steeds later kwam en eventueel zelfs startte met gereduceerde parameters. Ik geef een voorbeeld. De verplaatsingen van Waver-Overijse naar Sint-Pieters-Leeuw waren al gepland op het einde van de jaren tachtig en waren conform het akkoord van Genève. In 1991 en dus voor het KB van 1992 kreeg de VRT een bouwvergunning voor de bouw van de mast in Sint-Pieters-Leeuw, wat de geplande verhuis van de VRT-zenders nogmaals bevestigt. De assignatie van de antennehoogte voor de frequenties van Waver-Overijse is conform de

bepalingen van het plan van Genève. Van 1983 tot 1994 werd er bij gebrek aan een hoge zendmast voorlopig uitgezonden in Veltem op een hoogte van 100 meter, maar de rechten op 250 meter werden nooit opgegeven.

De uitspraak van de Raad van State betreft slechts de schorsing van de betrokken frequenties. Dit betekent in principe dat de rechtsgrond voor het gebruik van deze frequenties vervalt. Het besluit zelf verdwijnt niet, hoewel het in principe voor een deel niet meer kan worden toegepast.

De schorsing heeft op zich geen gevolgen voor de uitzendingen. In dit verband kan worden verwezen naar eerdere arresten van de Raad van State, waarbij frequentietoewijzingen aan de RTBF werden geschorst, namelijk arrest nummer 66.078 van 25 april 1997, arrest nummer 66.657 van 10 juni 1997 en arrest nummer 151.646 van 23 november 2005 met de vernietiging van het frequentieplan van de Franse Gemeenschap voor de particuliere radio's.

Ik kan niet anders dan vaststellen dat ook in de Franse Gemeenschap deze schorsingen en vernietiging geen gevolgen hebben voor de uitzending van radioprogramma's door de RTBF en door de particuliere radio's. De geschorste frequenties blijven in gebruik en zelfs de vernietiging heeft in de praktijk geen gevolgen. De zaak moet nog ten gronde worden behandeld.

Via een brief van 17 maart 2006 heeft meester Staelens, die de belangen van de Vlaamse Gemeenschap in deze zaak behartigt, de Raad van State verzocht om akte te nemen van de voortzetting van de procedure. De Vlaamse Gemeenschap en de VRT als tussenkomen partij zullen hun argumentatie voor de Raad van State uitvoerig toelichten.

Vlaanderen blijft streven naar een algemeen frequentie-akkoord binnen het overleg tussen de gemeenschappen en het BIPT. In de context daarvan zal ik op korte termijn in een politiek-technische werkgroep overleggen met mijn collega's van de Franse en de Duitstalige Gemeenschap en met het BIPT. De bedoeling van dit overleg is te komen tot een omvattend akkoord over de wederzijdse wetgeving in verband met elektronische communicatie. Dit akkoord zou moeten leiden tot het intrekken van de lopende procedures waarbij deze wetgeving wordt aangevallen. Het akkoord zal ook moeten gaan over de respectieve frequentieplannen, over de inwerkingtre-

ding van het KB over de etherpolitie, over de DAB-doorgave van een radioprogramma van de RTBF in Vlaanderen en van een radioprogramma van de VRT in de Franse Gemeenschap en over het samenwerken in verband met de uitoefening van de bevoegdheden door de regulatoren bevoegd voor elektronische communicatie en omroep.

Dit antwoord was erg technisch-juridisch, maar dat is deze materie ook. We wensen onze belangen verder te verdedigen in de lopende procedure. De VRT wenst dat ook te doen.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik begrijp dat u niet alles kunt zeggen. De toestand is niet hopeloos. Door alles wat er gebeurt, krijgt u de kans om schoon schip te maken. Dit is belangrijker dan ooit, want het gaat totnogtoe om analoge zendtechnieken, maar binnenkort komen er digitale bij en dan zal het over die beide gaan. Daar hebt u terecht op gewezen.

Terzijde van deze discussie zou ik er nog even op willen drukken dat het misschien interessant is het zenderpark van de openbare omroep, dat u niet uit het oog verloren hebt, naar Nederlands model te laten uitbaten door privé-ondernemingen, zodat iedereen via dat zenderpark kan uitzenden. Dan doen veel van die problemen zich niet voor.

Waar ik het moeilijk mee heb, is de verdediging die wordt aangehaald in verband met de frequenties van de VRT. Ofwel is het Akkoord van Genève van toepassing op alles en iedereen, ofwel niet. Terecht heeft de heer Decaluwe gezegd dat een aantal niet-openbare radio-omroepen, particulieren dus, wel last hebben gehad door verplaatsingen en boetes of zo hebben gekregen. Dat is een boodschap aan andere radiomakers en omroepen, want die redeneren dat, als de VRT zich mag beroepen op het Akkoord van Genève zolang de procedure loopt, zij dat ook mogen. Dat heet gelijkheid.

Als ik dat toepas op een verplaatsing van 15 kilometer onder 1 kilowatt ERP, dan zie ik het volgende voorbeeld. In de regio Antwerpen zijn vergunningen uitgereikt die niet onder Antwerpen-stad vallen. Als we Groot-Antwerpen nemen en van daar nog 15 kilometer naar het zuiden gaan, dan komen we ter hoogte van Mechelen. Laten we het Akkoord van Genève dus eens toepassen op al die radiofrequenties

rond Antwerpen in een straal die toegestaan is voor de verplaatsing van een laagvermogenzender onder 1 kilowatt ERP. Dan ontstaat de situatie dat iedere particuliere omroep in die zone het recht heeft zijn zender inclusief zijn zendmast te verplaatsen naar Antwerpen-stad, met de begeerde hoge locaties. Het ex-Cresthotel is zo'n goed opbrengend dakje, en er zijn er nog een paar. Wie een dak huurt, kan daar dus geld mee verdienen.

Dus, als ik uw antwoord even projecteer, dan concludeer ik dat al die radio's dat ook mogen doen. Want wat de VRT mag, mag een ander ook, of niet? Een aantal lokale radio's probeert zich voortdurend te beroepen op Genève omdat ze hun zendmast niet kunnen zetten en totnogtoe van het VCM geen toestemming kregen om hun zendmast op een andere locatie te zetten dan toegekend volgens de coördinaten. Het is het een of het ander. Ik aanvaard niet dat de VRT het wel mag, en al de rest niet.

Dit antwoord is vrij toegankelijk voor iedereen. Als ze dit in handen krijgen, dan zal een aantal radio's zeggen dat ook zij hun zendmast mogen verplaatsen. Er zijn er die een vergunning hebben gekregen voor een frequentie, maar zelfs nog niet van start zijn kunnen gaan omdat ze geen vergunning hebben gekregen voor hun zendmast op een bepaalde locatie. Het VCM zegt dat ze op antenne mogen, maar de radio's argumenteren dat ze hun mast niet kunnen zetten. Als die mensen zich binnen een straal van 15 kilometer hadden kunnen verplaatsen, dan waren ze wel van start gegaan.

De argumentatie van Genève is juist voor zover het internationaal radiorecht is, maar dan moet het van toepassing zijn voor iedereen. Het is niet omdat de openbare omroep de openbare omroep is en de anderen niet, dat er een verschil mag zijn. Het kan de bedoeling niet zijn dat de ene het mag en de andere niet, want dan krijgen we onvrede. Dan evolueren we pas echt naar een chaos. Links en rechts vang ik signalen op dat er radio-ondernemers zijn die het beu zijn en van plan zijn hun zendvermogens op te drijven. Doe maar eens een test. Stuur het BIPT of zo maar eens uit voor een meting van de vermogens die op dit ogenblik worden gebruikt. Ik kan u garanderen dat een bepaald percentage wel degelijk 'de stoof heeft opgedraaid' zoals we het vroeger noemden. Het mag geen cowboylandschap worden, maar ze vinden wel dat het genoeg geweest is. Dit kan er niet meer bovenop.

Er zijn radioketens die zich in hun verdediging in de afgelopen jaren voortdurend hebben proberen te

beroepen op het Akkoord van Genève, maar daar niet mee weg zijn geraakt. Er werd altijd gezegd dat het niet voor hen van toepassing was. Welnu, ik vrees dat we nu een nieuwe, nog boeiender dynamiek zullen krijgen. Ik zou daar voorzichtig mee zijn.

Ik blijf erbij dat het in deze situatie, waarbij ook de VRT-frequenties ter discussie staan, ten minste nodig is een studie te laten maken. Daarmee doen we niemand kwaad. We moeten uitzoeken hoe we hieruit geraken, rekening houdend met zowel de analoge frequenties als de digitale. Totnogtoe hebben we buitenlandse studies gehad over analoge frequentieplannen, maar laten we eens een nieuwe studie doen naar het soort frequentieplan dat we nodig hebben en wat hier nu de oplossing zou kunnen zijn. Het mag een onafhankelijke zuiver technische studie zijn. Ik hoop dat u nog wat centen in de lade hebt en er zin in hebt om zo'n studie te bestellen.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer de minister, als niet-jurist zal ik uw antwoord twee keer lezen, want het is niet evident. U en de VRT putten uw rechten in de procedure uit. Daar heb ik geen probleem mee.

Mijnheer Verstrepen, ik meen dat wat u zegt, niet helemaal juist is. Het Akkoord van Genève somt een aantal elementen op, die de minister ook heeft aangekaart. Welnu, daar staat ook de bepaling bij: 'zolang het niet stoort'. Dat is natuurlijk subjectief. De vraag is uiteraard hoe rekbaar dat begrip is. Het kan perfect dat lokale radio's bepaalde zaken doen. Zolang ze elkaar niet storen, is er geen probleem.

Mijnheer de minister, ik heb goed geluisterd naar uw uitleg. Ik ga er echter ook van uit dat de Raad van State het arrest niet zo maar uit zijn mouw schudt. De raad zal ook wel hebben gekeken naar het Akkoord van Genève. De raad weet ook wel dat er discussie is over de rechtsgeldigheid van het KB van 1992.

Ik vraag me ook af of de bouwvergunning van de zendmast in Sint-Pieters-Leeuw wel rechtsgeldig is. De heer Doornst heeft hierover destijds verschillende vragen gesteld. Er loopt bij de rechtbank nog een procedure om die mast af te breken. Als er een bouwovertreiding is, dan moet die mast weg.

We moeten nog wat geduld hebben. Ik heb ook enige contacten met de Franstaligen. Ook zij zien in dat we een oplossing moeten vinden voor dit complexe probleem. Op een bepaald moment moeten we als

verstandige mensen rond de tafel gaan zitten. De beide gemeenschappen zullen water bij de wijn moeten doen.

Mijnheer de voorzitter, het zou niet slecht zijn om met de commissie voor Media van het parlement van de Franse Gemeenschap te discussiëren over bepaalde elementen. Mijnheer de minister, het staat in de sterren geschreven dat de situatie over een aantal jaren nog slechter zal zijn. Vroeg of laat zullen we wel worden gedwongen om die situatie volledig aan te passen.

Op dat moment zijn de feiten misschien al achterhaald. Ik heb dan ook het gevoel dat we nu geen oplossing kunnen bieden als we niet over de partijgrenzen en de taalgrens heen het gezond verstand laten primeren. Ik vrees dat de juridische weg nog zeer lang zal blijken.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Decaluwe, ik heb u daarnet geantwoord dat ik een poging onderneem om met de gemeenschappen een overeenkomst af te sluiten. Zoals ik hier al herhaaldelijk heb gezegd, is mijn uitgangspunt het akkoord 29 november 2002. Als dat akkoord op de helling wordt gezet, ontstaat er in Vlaanderen een volledige chaos. Er waren een tiental discussiepunten in Brussel. We moeten daarvoor een oplossing vinden.

Ik ben bereid om na te gaan wat mogelijk is. Ik zeg er wel bij dat de Vlaamse Gemeenschap in 2002 al heel ver is gegaan. Zo zijn er in Vlaams-Brabant al minder lokale zenders dan in Waals-Brabant. Elke wijziging kan tot storingen leiden van bestaande lokale, landelijke, regionale of publieke Vlaamse omroepen op Vlaams grondgebied. We moeten daar natuurlijk rekening mee houden. Het is geen vrijblijvende oefening.

Ik heb er niets op tegen als andere mensen tegelijkertijd naar oplossingen zoeken. Ik reik de hand naar de Franse Gemeenschap. Bij het zoeken naar een oplossing voor de overblijvende problemen, blijf ik uitgaan van het akkoord van 2002.

Mijnheer Verstrepen, de uitleg over het Akkoord van Genève is inderdaad technisch en juridisch van aard. Naar mijn aanvoelen is uw redenering niet correct. Het gaat hier over besluiten van de Vlaamse Regering, waarin aan vrije radio's frequenties worden toegelaten. De besluiten moeten ook worden nageleefd.

De VRT heeft ook frequenties toegewezen gekregen. Dat besluit wordt aangevochten. In haar verweer zegt de VRT dat de coördinatie niet nodig was, net omdat in het KB van 1992 letterlijk wordt verwezen naar het Akkoord van Genève. Dat akkoord is op de inter-Belgische grensoverschrijdende situatie van toepassing.

Het Akkoord van Genève heeft betrekking op de interlandelijke interferenties, op de beschermde zones. In 1992 werd in het intern KB opgenomen dat het Akkoord van Genève van toepassing is. Het is dan ook normaal dat de VRT dat argument inroept en zegt dat er geen coördinatie moet worden doorgevoerd. Dat betekent niet dat de VRT of andere zenders een vrijbrief hebben gekregen om af te wijken van het besluit van de Vlaamse Regering. Dat is natuurlijk een heel andere zaak.

We zullen zien wat de Raad van State antwoordt. Tot nu toe heeft de raad geen antwoord gegeven op het argument inzake het Akkoord van Genève. Ze heeft enkel verklaard dat het niet kan worden ingeroepen om te zeggen dat de RTBF en de Franse Gemeenschap geen belang hebben. Dat is echter nog iets anders dan het argument ten gronde te behandelen. Om deze en andere redenen zetten we de procedure verder.

Mijnheer Decaluwe, ik ken het probleem betreffende de bouwvergunning niet. Ik ga er nu ook niet dieper op ingaan. Daarover moet u een vraag stellen aan een andere minister.

Ik heb daarnet geantwoord wat mijn bedoeling is in verband met de digitale problematiek. Ik heb ook al tijdens de plenaire vergadering gezegd dat er momenteel een studie wordt gemaakt door de PMV. Daarin worden alle opties met betrekking tot het zenderpark van de VRT onder ogen genomen. Dat kan om een verzelfstandiging, een PPS-constructie of een dochteronderneming gaan.

Het DAB-spectrum wordt op dit ogenblik bezet door de VRT. Nu dienen zich echter ook andere DAB-spectra aan, en die moeten ook gebruik kunnen maken van de DAB-spectra.

In Genève wordt nu gediscussieerd over het verkrijgen van die spectra. We streven natuurlijk naar een maximale toekenning. De discussie is echter moeilijk, omdat er permanent bilaterale contacten zijn met de omliggende landen. Er zullen moeilijke en zware onderhandelingen volgen in Genève om na te

gaan aan welke landen welke spectra zullen worden toegewezen.

In Genève moet België onderhandelen, maar binnen België is er een discussie tussen de Vlaamse en de Franse Gemeenschap. Dat maakt de zaak complex.

Een en ander zou moeten samenvallen met het opstellen van de nieuwe beheersovereenkomst en de toekomstige positie van het zenderpark, zodat we opties kunnen nemen. Voor de televisie via de ether zullen we naar een switch-off gaan. Er zijn nu immers nieuwe mogelijkheden voor radio en televisie.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
